

**Наукове об'єднання
«ECONOMICS»**

**МІЖНАРОДНА
НАУКОВО–ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ТЕНДЕНЦІЇ
РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ»**

8 травня 2015 року

**МЕЖДУНАРОДНАЯ
НАУЧНО–ПРАКТИЧЕСКАЯ КОНФЕРЕНЦИЯ
«АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ И ТЕНДЕНЦИИ
РАЗВИТИЯ ЭКОНОМИКИ»**

8 мая 2015 года

м. Сімферополь 2015

УДК 330.34(063)
ББК 65.05я43
А 43

У збірнику представлені матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми та тенденції розвитку економіки». Розглядаються загальні питання світового господарства та міжнародних економічних відносин, економіки та управління національним господарством та підприємствами, інноваційної та інвестиційної діяльності, демографії, економіки праці, соціальної економіки і політики та інше.

Наукове видання призначене для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів економічних спеціальностей, а також для широкого кола читачів.

А 43 **Актуальні проблеми та тенденції розвитку економіки.** Збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції (м. Сімферополь, 8 травня 2015 року) / Наукове об'єднання «Economics». – Сімферополь: НО «Economics», 2015. – 124 с.

Актуальные проблемы и тенденции развития экономики. Сборник материалов Международной научно-практической конференции (г. Симферополь, 8 мая 2015 года) / Научное объединение «Economics». – Симферополь: НО «Economics», 2015. – 124 с.

УДК 330.34(063)
ББК 65.05я43

СОДЕРЖАНИЕ

СЕКЦИЯ 1. ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ТЕОРИЯ И ИСТОРИЯ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ МЫСЛИ

Гриняк С. В.

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ
СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ 6

СЕКЦИЯ 2. МИРОВОЕ ХОЗЯЙСТВО И МЕЖДУНАРОДНЫЕ ЭКОНОМИЧЕСКИЕ ОТНОШЕНИЯ

Галуган Н. В.

ДИВЕРСИФІКАЦІЯ ЕКСПОРТУ КРАЇН, ЩО РОЗВИВАЮТЬСЯ:
ТЕОРЕТИЧНЕ ПІДГРУНТЯ ТА НЕОБХІДНІСТЬ УРІЗНОМАНІТНЕННЯ. 10

СЕКЦИЯ 3. ЭКОНОМИКА И УПРАВЛЕНИЕ НАЦИОНАЛЬНЫМ ХОЗЯЙСТВОМ

Соловйов А. І.

НЕОБХІДНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ
ТОЧНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА В УПРАВЛІННІ
АГРАРНИМИ ВИРОБНИЧИМИ СТРУКТУРАМИ..... 13

СЕКЦИЯ 4. ЭКОНОМИКА И УПРАВЛЕНИЕ ПРЕДПРИЯТИЯМИ

Андрієвич Т. О.

РОЛЬ МАРКЕТИНГОВОГО АУДИТУ В УПРАВЛІННІ
ЗБУТОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА..... 18

Асафат Ю. О.

БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ ЯК ОBOB'ЯЗКОВА
СКЛАДОВА РЕАЛІЗАЦІЇ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ІДЕЇ
РОЗВИТКУ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ 20

Астаф'єва К. О., Моргун Т. С.

ПРОБЛЕМЫ БЕЗОПАСНОСТИ
В ОБЛАСТИ БЕЗНАЛИЧНЫХ ПЛАТЕЖЕЙ:
ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПЛАТЕЖНЫХ КАРТ 23

Бойчук Н. В.

ПЛАНУВАННЯ ЦІНОВОЇ ПОЛІТИКИ
НА ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ 27

Житник В. М.

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ БУРЯКОЦУКРОВОГО
ПІДКОМПЛЕКСУ В УКРАЇНІ 29

Клименко В. І.

НАПРЯМКИ ПОДАЛЬШОЇ АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТИ 34

Козаренко Ю. В. УПРАВЛІННЯ ЕФЕКТИВНІСТЮ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ.....	38
Конопа М. І. ПРОБЛЕМИ ПЛАНУВАННЯ ЯКОСТІ НА СУЧАСНИХ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ.....	41
Синельщикова С. В. РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ЯК НАУКИ	43
Ушкаренко Ю. В. ДО ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КООПЕРАТИВІВ	45
Щербакова Е. В. СУЩНОСТЬ И ЗНАЧЕНИЕ ПОНЯТИЯ КОНКУРЕНТНОГО СТАТУСА ПРЕДПРИЯТИЯ НА РЫНКЕ В ОЦЕНИВАНИИ ТИПА ЕГО ДЕЛОВОЙ РЕПУТАЦИИ	48
Яремко А. О. ЗНАЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ ТА ТЕХНОЛОГІЙ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ.....	52
СЕКЦИЯ 5. РАЗВИТИЕ ПРОДУКТИВНЫХ СИЛ И РЕГИОНАЛЬНАЯ ЭКОНОМИКА	
Михайлик Т. С., Орнич Н. О. РІВЕНЬ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ ЯК ХАРАКТЕРИСТИКА ЕКОНОМІЧНОГО ДОБРОБУТУ	55
СЕКЦИЯ 6. ИННОВАЦИИ И ИНВЕСТИЦИОННАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ	
Вакуленко В. Л. ПРОБЛЕМЫ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ИННОВАЦИОННО-ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ УКРАИНЫ.....	59
Караулова Ю. В., Латишев К. О. КОНЦЕПТУАЛЬНА МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ УКРАЇНИ	63
СЕКЦИЯ 7. БУХГАЛТЕРСКИЙ УЧЕТ, АНАЛИЗ И АУДИТ	
Грекова В. А. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ	67
Губко В. І. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В СИСТЕМІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ.....	70
Домінська О. Я. АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ТЕКСТИЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ.....	72

Качур Ю. О. ОРГАНІЗАЦІЯ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ	76
Ковальська Г. А. УПРАВЛІНСЬКИЙ КОНТРОЛЬ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВИРОБНИЦТВІ БІОПАЛИВА	80

СЕКЦІЯ 8. ДЕНЬГИ, ФИНАНСЫ И КРЕДИТ

Алтаяу Ф. М. ОТЛИЧИТЕЛЬНЫЕ ЧЕРТЫ ПОЛИТИКИ ДОХОДОВ ИСЛАМСКИХ И ТРАДИЦИОННЫХ СОВРЕМЕННЫХ БАНКОВ	83
Євдокимов А. О. ГРОШОВО-КРЕДИТНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА ЙОГО РОЛЬ В СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ КРАЇНИ	87
Костюк Ж. О. РЕФОРМУВАННЯ ПЕНСІЙНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ.....	91
Мельничук Н. Ю. ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ ЗАРОДЖЕННЯ ТА РОЗВИТКУ КОНТРОЛЮ В УПРАВЛІНСЬКІЙ СИСТЕМІ	94
Нагірний В. С. ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ.....	98
Підгірна В. С. МЕТОДИ ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ ПРИБУТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ ТА ЇХ ОЦІНКА	101

СЕКЦІЯ 9. ФИНАНСЫ И НАЛОГОВАЯ ПОЛИТИКА

Манза С. В. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ КАЗНАЧЕЙСЬКОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ ЗА ВИДАТКАМИ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ.....	105
---	-----

СЕКЦІЯ 10 СОВРЕМЕННЫЙ МЕНЕДЖМЕНТ

Гришко М. Г. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УПРАВЛІННІ ТОРГОВЕЛЬНИМИ МЕРЕЖАМИ.....	108
Таран К. А. НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КАДРОВОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	112
Астафьева К. О., Полохало Д. И. ВОПРОСЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ «КИБЕРЭТИКИ» В ВИРТУАЛЬНОЙ СРЕДЕ	115
Савчук Є. О. ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЯПОНСЬКИХ ГУРТКІВ ЯКОСТІ В УКРАЇНСЬКУ КОРПОРАТИВНУ КУЛЬТУРУ	117

сприяли б вирішенню як теперішніх, так і майбутніх проблемних питань у цій сфері.

Література:

1. Баранова В. Проблеми пенсійної реформи в Україні / В. Баранова // Науковий вісник [Одеського національного економічного університету]. – 2014. – № 10. – С. 15–25.
2. Касич А.О. Напрями реформування пенсійної системи України / А.О. Касич, Д.С. Жук // Вісник ЖДТУ. – 2011. – № 2 (56). – С. 206–208.
3. Кобець М.С. Реформування пенсійної системи в Україні / М.С. Кобець, М.Д. Бедринець // Соціально-економічні реформи в контексті глобалізації та євроінтеграції : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. – Львів : ЛЕФ, 2014. – С. 36–39.
4. Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення від 02 бер. 2015 р. № 2212-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=54151.
5. Саїнчук Н.В. Стан та перспективи розвитку системи пенсійного забезпечення в Україні / Н.В. Саїнчук // Науковий вісник Чернівецького національного університету : Збірник наукових праць. – 2014. – № 681. – С. 79–84.

Мельничук Н. Ю.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри фінансів*

Національна академія статистики, обліку та аудиту
м. Київ, Україна

ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ ЗАРОДЖЕННЯ ТА РОЗВИТКУ КОНТРОЛЮ В УПРАВЛІНСЬКІЙ СИСТЕМІ

Контроль пройшов тривалий шлях розвитку, який, як свідчать історичні дані, бере початок із стародавніх часів. Історія вказує на існування контролю ще в умовах, де рід був головним виробничим осередком.

Розвиток контролю господарської діяльності пов'язаний із виникненням обліку у державах Старовинного Світу, розташованих у долинах річок Ніл, Тигр і Євфрат, де облік вели на глиняних плитках, папірусі, а в подальшому – на папері.

В Іудеї облік поєднувався з незалежним контролем. Про це у Біблії зберігався вислів царя Соломона щодо тих, хто постійно перебував у торгових відносинах «підраховуй і оцінюй, що даєш, і що отримуєш – запиши». На Великдень жерці Єрусалимського храму не розпочинали службу доти, поки

«головний бухгалтер» Іудеї не закриває всі контокорентні рахунки і не складе звіт і цей звіт не отримає санкцій контрольних органів. Спеціальною інструкцією передбачався порядок обліку пожертвувань в храм. Перед олтарем встановлювалась скриня, царський контролер разом з головним жерцем відмикали замок і підраховували пожертвування.

У Стародавньому Римі метою обліку був в основному контроль господарської діяльності, сплати податків. Було створено складний апарат ревізорів і контролерів, і все ж факти шахрайства, ухилення від сплати податків були не одинокі [1, с. 10].

У великій багатонаціональній імперії Персії, розділеній на сатрапії, велика постійно діюча армія зумовила потребу жорсткого контрольного апарату. Бухгалтери і контролери у цій імперії вели не лише відкритий облік явищ господарювання, а й таємний. Контролерів називали «очима і вухами царя».

За часів Київської Русі функції головного контролюючого органу здійснював безпосередньо Великий князь Київський. Приймаючи рішення про обкладання даниною підлегли племена, він особисто разом з дружиною здійснював їх стягнення і контроль, караючи не слухняних.

Також значний вплив на розвиток контролю в Україні відіграло козацтво, яке виникло в кінці XV ст. Фінансову сферу козацької держави, гетьман спочатку контролював особисто, а з 1654 року була запроваджена посада гетьманського підскарб'я (січового скарбника, або шафара). Підскарб'ій відповідав за стан фінансів козацького війська, розподіляв податки, встановлював мито, очолював скарбову канцелярія. До складу скарбової канцелярії входило два шафари, два підшафарія та кантаржей (хранитель мір і ваги) з невеликим штатом канцеляристів. Шафар (підскарб'ій) був підзвітним кошовому та козацькій раді.

Згодом була створена Малоросійська колегія, у роки функціонування якої (1722–1727 роки) було встановлено контроль над фінансами України. Для контролю за гетьманськими фінансами вводились посади не одного, а відразу двох підскарб'іїв – росіянина та українця.

У 1719 році Петром I був підписаний законодавчий акт «Учреждение и регламент камер-коллегии». Регламент мав 26 пунктів і як більшість указів та актів того часу був складений не досить чітко та систематизовано [2].

З кінця XVII ст. починається втручання Росії у фінансові справи України, на початку XVIII ст. було встановлено контроль над її фінансами, а з 1764 року, після скасування в Україні гетьманства, фінансово-грошова система її була об'єднана з фінансово-грошовою системою Росії. З цього часу історію

державного фінансового контролю в Україні необхідно вивчати в складі фінансової системи Росії [3].

У 1802 році імператором Олександром I було видано указ про створення міністерств, котрий започаткував нову епоху контролю в Росії. Було прийнято досить прогресивне рішення: організувати процес контролю на принципово нових засадах. Міністерська система контролю хоч і зазнала значних змін, проіснувала до наших днів.

З 1866 року при Міністерстві фінансів Росії було створено Управління державного контролю, а в губерніях (областях), повітах і волостях (районах) - відповідні контрольні палати. Вказана структура контрольних органів проіснувала в Україні до встановлення радянської влади. В Україні, яка на той час входила до Росії почала розвиватися банківська система, що базувалася на основі роздержавлення та розвитку кредитних інститутів різних форм власності, яка сприяла створенню контролюючих органів.

У 1896 році відбувається офіційне злиття казначейських кас з банківськими й органи казначейства починають виконувати функції, притаманні банківським установам. Спочатку це були найпростіші операції щодо надання послуг населенню, такі як: розмін монет, покупка та продаж білетів державного казначейства, виплата відсотків з цінних паперів, перевідні операції фізичним і юридичним особам, прийом і виплата грошей за рахунок установ державного банку тощо [2].

На початку ХХ ст. у зв'язку зі зростанням доходів і видатків держави, ускладненням фінансової системи посилюється значення казначейства, розширюється його структура. В цей же період в Росії гостро відчувалася потреба в такому особливому органі, який би сприяв удосконаленню професійної освіти бухгалтерів і підвищенню ефективності контролю.

У березні 1917 року в Україні був створений Тимчасовий уряд (березень-грудень 1917 року), українська Центральна Рада (березень 1917 року – квітень 1918 року), уряд гетьмана П. Скоропадського (квітень – листопад 1918 року: період побудови першого бюджету України) і Українська директорія на чолі з С. Петлюрою (грудень 1918 року – лютий 1919 року) основне завдання контрольних органів при Міністерстві фінансів вбачали у забезпеченні цільового витрачання фінансових ресурсів та одержаних від іноземних держав кредитів на потреби війська, утримання органів влади, установ соціальної сфери.

13 травня 1941 року Раднарком СРСР затвердив «Правила накладання грошових нарахувань органами Народного комісаріату Державного контролю СРСР» і визначив перелік упушень і порушень фінансової дисципліни з боку

посадових осіб, за які накладались грошові нарахування. Але практичне здійснення цих заходів стало неможливим у зв'язку з початком Великої Вітчизняної війни.

Після визволення Києва у листопаді 1943 року і всієї території України у жовтні 1944 року почалося формування фінорганів і складу працівників КРУ Наркомфіну СРСР по окремих регіонах.

В 1990 році відбувається стрімкий розвиток у податковій сфері: утворення податкової служби відповідно до постанови Ради Міністрів України від 12 квітня 1990 року № 74 «Про створення державної податкової служби в Українській РСР» та визначення статусу, функцій та правових основ діяльності податкових органів згідно Закону УРСР «Про державну податкову службу в Українській РСР» від 4 грудня 1990 р.

24 серпня 1991 р. Верховна Рада Української РСР проголосила Акт про незалежність України. В країні розпочалась робота щодо створення національної фінансової системи в умовах переходу до ринкової економіки. Зокрема, це спровокувало швидкий розвиток контролю не лише як явища, але й економічної категорії. В даний період створено такі установи:

- Фонд державного майна України – 1991 році згідно постанови Кабінету Міністрів Української РСР № 158;
- Національний банк України – 1991 рік;
- Антимонопольний комітет – 26 липня 1993 рік;
- Рахункова палата України – 1997 рік;
- Міністерство праці та соціальної політики – 1997 рік.

Зокрема, 26 січня 1993 р. Верховна Рада України прийняла Закон «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні» № 2939-ХІІ. А Указом Президента України від 27.08.2000 року № 1031 «Про заходи щодо підвищення ефективності контрольно-ревізійної роботи» Головному контрольно-ревізійному управлінню України надано статус центрального органу виконавчої влади. Що ж стосується Державного казначейства України, його було створено у 1992 році.

Таким чином, історія розвитку контролю в Україні – процес, який охоплює певні історичні дати та події зародження та розвитку контролю на засадах централізації. Проведений аналіз свідчить, що контроль з'явився одночасно із:

- появою такого явища як «податки»;
- вдосконаленням системи обліку;
- становленням та розвитком банківської системи.

Література:

1. *Аудит (Основи державного, незалежного професійного та внутрішнього аудиту) : [Підручник] / За ред. проф. Немченко В.В., Редько О.Ю. – К. : Центр учбової літератури, 2012. – 540 с.*
2. *Основи казначейської справи [електронний ресурс] : – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1212012464043/finansii/osnovi_kaz.*
3. *Про органи Держфінінспекції України [електронний ресурс] : – Режим доступу : <http://www.dkrs.gov.ua/kru/uk/publish/article/84005>.*

Нагірний В. С.

студент

Науковий керівник: Громова А. Є.

асистент

Вінницький торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету
м. Вінниця, Україна

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Становлення сучасного ринку страхових послуг в Україні почалося разом з глибокими соціально-економічними реформами. Створення мережі страхових компаній стало необхідною умовою формування нового економічного, соціального й політичного середовища, пов'язаного з різними видами ризику. Актуальність огляду страхового ринку пояснюється стабільним зростанням останніми роками в Україні попиту на страхові послуги. Страхування є одним з найважливіших елементів ринкових відносин. У світі не існує більш економічного, раціонального та доступного механізму захисту інтересів суспільства, ніж страхування. Об'єктивними умовами існування страхового ринку є суспільна потреба у страхових послугах та наявність страховика, здатного її задовольнити [2, с. 40].

Різноманітні підходи до розвитку страхового ринку перебувають в колі наукових інтересів багатьох українських вчених. Вагомий внесок у формування теоретико-методологічних основ функціонування страхового ринку здійснили Базидевич В. Д., Борисов В. А., Гудзь О. Е., Гутко Л. М., Дем'яненко М. Я., Мхин М. В., Охріменко О. О. та цілий ряд інших науковців, що плідно працюють у сфері економічних, фінансових та державно-управлінських проблем страхового ринку.

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

*збірник матеріалів Міжнародної
науково-практичної конференції*

Видано в авторській редакції

Адреса для листування: 95033, м. Сімферополь, п-т Перемоги, 109-А
телефон +38 (066) 789 81 25
E-mail: office@economics.crimea.ua

Підписано до друку 14.05.2015. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman. Цифровий друк.
Умовно-друк. арк. 6,05. Тираж 100. Замовлення № 1539.
Ціна договірна. Віддруковано з готового оригінал-макета.

Надруковано у поліграфічному центрі
Наукового об'єднання «ECONOMICS»
Тел. +38 (066) 789 81 25